

[Tyroll]

Tyroll (VS):

Jeg skal takke for den tilslutning til ændringsforslaget, som er kommet til udtryk fra SF og DKP, og så i øvrigt sige, at vi selvfølgelig også i VS mener, at dette ændringsforslag ikke indeholder de store fremskridt, men det er altså et sidste forsøg på at modvirke det, som ellers vil blive tilfældet via det lovforslag, som er til behandling her.

Hele spørgsmålet, som vi har haft fremme gang på gang i behandlingen her, drejer sig om en omfordeling i den revision, man foretager af ulykkesforsikringsloven, som nu kommer til at hedde arbejdsskadeforsikring. Der er højst tale om 4,4 mill. kr. ekstra, der bliver lagt oven i den pulje, der skal gives af ydelser, og der er altså tale om, at det er arbejdsgiverne, der skal betale de ydelser, der skal ydes her. Derfor er det ikke noget, der belaster staten. Men der er tale om, at man foretager en omfordeling inden for den gruppe af modtagere, som dækkes af lovgivningen. Der er tale om, at man nedsætter forsørgertabserstatningen, og der er tale om, at man sørger for en omfordeling i forhold til de mindre skader, varigt mén osv. Det synes vi skal modvirke gennem det ændringsforslag, som er stillet her.

Det fremgår klart af betænkningens bemærkninger, at man kan tænke sig eksempler på op mod 100.000 kr.s forskel i de ydelser, der gives efter denne lov, og dem, der gives efter den tidligere lovgivning med hensyn til erstatning for varigt mén. Det mener vi er forskelle af en størrelsesorden, som er helt uacceptabel, og vi er selvfølgelig indstillet på at få at vide, med hvilken begrundelse man fra socialdemokratiets side går med til sådanne forringelser for dem, der bliver ramt af arbejdsskade i forbindelse med produktionen. Det ville være væsentligt at få noget andet at vide, end at der har været tilslutning fra Landsorganisationens side til denne ordning, at få at vide, hvad der er begrundelsen for, at socialdemokratiet og LOs socialdemokratiske ledelse går ind for disse ændringer.

Desforuden synes jeg, det kunne være væsentligt, om man fra socialdemokratiets side ville gå med til dette ændringsforslag, for at man i den periode, hvor man vil vurdere denne lov, kan sikre, at det ikke bliver den enkelte, der bliver ramt af skader, der individuelt kommer til at finansiere disse forsøgs-

ordninger, men at det bliver arbejdsgiverne, der kommer til at betale. Man kunne passende medvirke til her ved tredje behandling at sikre, at man i hvert fald i den periode havde en sådan betaling fra arbejdsgiverne.

Men jeg vil altså gerne høre begrundelsen for, at socialdemokratiet har vist denne følgagtighed over for arbejdsgiverne i dette spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget af Tyroll (VS) om indsættelse af en ny paragraf forkastedes, idet 22 stemte for, 133 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Ole Hovmand (FP):

Ved en nøjere afvejning af dette forslag må vi i fremskridtspartiet konkludere, at der foreligger en forbedring i forhold til lov om lovpligtig ulykkesforsikring. Denne forbedring skyldes væsentligst det ny princip om vurdering af arbejdsevnen ved opgørelsen af erstatningen – og ikke den medicinske vurdering, der ligger til grund. Derfor kan fremskridtspartiet stemme for lovforslaget, selv om vi kunne have tænkt os en del ændringer som fremlagt ved andenbehandlingen.

Vi har med tilfredshed noteret os, at udgifterne til denne omlægning af loven ikke skulle være større, og håber, at tallene vil kunne holde, men vores tillid fik noget af et grundskud ved gennemlæsning af flertallets bemærkninger til ændringsforslagene ved andenbehandlingen. Når det i et sådant oplæg kan lægges frem, at en fingerskade til 5 pct. vil blive accepteret senere hen som en neurose til 100 pct., må vi befrygte den fortolkning, loven vil blive genstand for. Vi kan kun håbe på det bedste i denne fortolkning, og hermed mener vi, at loven vil blive brugt som et retfærdigt redskab til at fordele midlerne til de beskadigede personer og ikke som et juridisk hjælpemiddel til at slippe for aktiv arbejdstjeneste.

Hermed sluttede forhandlingen.